

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי דויד "דיונצה" אטשטיין ז"ל

בן אסתר ומשה

נולד בסארני, פולין

בתאריך כ"ו בתשרי תרע"א, 19/10/1910

עלה ארצה בשנת 1932

שרת בחיל הרגלים

נפל בעת שירותו

בתאריך י"ג באייר תש"ח, 22/5/1948

נקבר ברמת רחל

חלקה צבאית: 1 שורה: 2 קבר: 4

הותיר אישה ושתי בנות

בן 38 בנפלו

קורות חיים

בן אסתר ומשה, נולד ביום כ"ו בתשרי תרע"א (29.10.1910) בסארני, פולין, למשפחה שומרת מסורת. הוא למד בבית-הספר העממי העברי "תרבות", עמד בבחינות ונתקבל לבית-הספר התיכון הממשלתי בעירו. דויד היה תלמיד שקדן וסייע לחבריו בלימודיהם. בעת ובעונה אחת למד והשתכר ממתן שיעורים פרטיים, פתח "חדר", לימד "שולחן ערוך" ותמך במשפחתו. את בית-הספר התיכון סיים בהצטיינות. שאיפתו הייתה להשלים את לימודיו בסמינריון העברי למורים בווארשה. דויד היה חבר בתנועת "החלוץ", עבד כמנהל-חשבונות, פעל בהכשרה חלוצית בקיבוץ "שחריה" בפולין ואחרי-כן עבד במרכז "החלוץ" בווארשה. בהגיע שעתו לשרת בצבא הפולני התחמק מן השירות, עבר לגרמניה ועבד בהכשרה כרפתן בפרבר ליד ברלין. גם בהיותו בגרמניה היה פעיל בתנועת "החלוץ". דויד עלה לארץ בשנת 1932 והצטרף לקיבוץ רמת רחל. היה פעיל בתנועת "הנוער העובד" וב"בחרות הסוציאליסטית" והיה בין הראשונים שיצאו מטעם הקיבוץ לסדום. שם עבד בכל העבודות הקשות והצטיין בהן. בצפון ים-המלח ובדרומו היה מרכז קבוצת הסבלים וייצג את הפועלים לפני הנהלת חברת האשלג. בהיותו בסדום נולדה בתו והוא קרא לה "אילת" (ב-1936!) וכששאלוהו לסיבת השם, ענה: "וכי חלום נועז הוא?!"... בשנת 1936 נתמנה מזכיר לשכת-העבודה בירושלים.

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

בשנת 1938 חזר לים-המלח, הפעם כמזכיר מועצת הפועלים. בסוף 1939 השתתף בסמינר לפעילי ההסתדרות ברחובות, לפי הזמנת ברל כצנלסון. בשנים 1940-1944 עבד כמזכיר ומנהל- חשבונות בקואופרטיב להובלה "תחנה" בירושלים. בשנת 1945 נבחר למזכיר קיבוץ רמת רחל ועבד בתפקידו זה שנה ומחצה. בשנת 1946 נשלח על-ידי הסוכנות למחנות הנידחים בגרמניה, פעל רבות במחנות לנדסברג וברגן-בלזן, הצטיין בתפקידו וזכה בהוקרה רבה. לאחר שנתיים של פעולה במחנות החליט לחזור לארץ בתחילת 1948 - לאחר שנתקבלו הידיעות על הנעשה בארץ ועל ההתקפות על רמת רחל. "הקרקע בוערת מתחת לרגלי", כתב ממרחקים. דויד היה בעל מרץ והתמדה, בינת-חיים, כשרון-מעשה וראיה מפוכחת, כולו לוחט בלהט חלוצי. בעל כוח רצון ואומץ-לב, פשטות וכוננות.

לרמת רחל הגיע במשורין. הוא פעל רבות לביצורה, עמד בכל ההתקפות והמצור ועודד את חבריו. רמת רחל היתה טריז בשטח הערבי ושלטה על כביש ירושלים-בית לחם. מצבה החמיר כאשר הגיעו לאזור, ביום 19.5.1948, כוחות מצריים ועימם תותחים. האויב ריכוז מאמץ לכבוש את הנקודה והיא היתה נתונה להפגזות כבדות שגרמו להרס מבני המשק ולדליקות. ב-22 במאי, לאחר הפגזה כבדה, היה מצב המגינים נואש. מחלקת תגבורת יצאה למקום, אך המשורין שנסעו בו נפגע בפגז ומרבית אנשי התגבורת נפגעו. בהיעדר תגבורת נאלצו המגינים לסגת. דויד התנגד תחילה לנסיגה ואחר-כך נסוגו בעזרת המשורין שהיה במשק. בעוברים בשער, ביום י"ג באייר תש"ח (22.5.1948), עצר הנהג את המשורין - על אף הסכנה הגדולה - ודרש לאסוף חברה פצועה, וכאשר הועלתה פגע פגז במכונית, וכתוצאה מהפגיעה נהרג דויד עם עוד שישה מחבריו. הוא נקבר בשייח'-באדר א'. הניח אישה ושתי בנות.

ביום כ"ו באלול תש"י (8.9.1950) הועבר למנוחת-עולמים בבית-הקברות ברמת רחל. זכרו הועלה בחוברת "רמת רחל במערכה".